

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 21ης Μαΐου 2014*

«Διαδικασία — Καθορισμός των δικαστικών εξόδων»

Στην υπόθεση T-145/08 DEP,

Atlas Transport GmbH, με έδρα το Ντίσελντορφ (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern, B. Weichhaus και A. Feutlinske, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ),

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Atlas Air, Inc., με έδρα το Wilmington, Delaware (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον R. Dissmann, δικηγόρο,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση καθορισμού των δικαστικών εξόδων κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2011, T-145/08, Atlas Transport κατά ΓΕΕΑ - Atlas Air (ATLAS) (Συλλογή 2011, σ. II-2073),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Prek, πρόεδρο, I. Labucka και V. Kreuzschitz (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη¹

[παραλειπόμενα]

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

1 — Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας διατάξεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

Σκεπτικό

Επί της αρμοδιότητας του Γενικού Δικαστηρίου

- 10 Εισαγωγικά, πρέπει να καθοριστεί αν το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να αποφανθεί επί της αιτήσεως της παρεμβαίνουσας σχετικά με τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο της ενώπιόν του διαδικασίας, μολοντί το Δικαστήριο καταδίκασε την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα με τη διάταξη του Atlas Transport κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 3 ανωτέρω.
- 11 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τα άρθρα 137 και 184 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, καθώς και το άρθρο 87, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, απόφαση για τα έξοδα λαμβάνεται με την απόφαση ή τη διάταξη που περατώνει τη δίκη.
- 12 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο απέρριψε, με τη διάταξη Atlas Transport κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 3 ανωτέρω, την αίτηση αναιρέσεως της προσφεύγουσας και την καταδίκασε στα δικαστικά έξοδα. Η καταδίκη αυτή στα δικαστικά έξοδα πρέπει να ερμηνευθεί ως αφορώσα μόνο τα δικαστικά έξοδα της αιτήσεως αναιρέσεως. Συγκεκριμένα, η απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως συνεπάγεται ότι το Δικαστήριο δεν ακύρωσε την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου επί των δικαστικών εξόδων. Επομένως, εναπόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εκτιμήσει τα αποδοτέα έξοδα κατόπιν της ενώπιόν του διαδικασίας στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση ATLAS, σκέψη 3 ανωτέρω, στην οποία η παρεμβαίνουσα άσκησε παρέμβαση (βλ., συναφώς, διατάξεις του Δικαστηρίου της 17ης Νοεμβρίου 2005, C-3/03 P-DEP, Matratzen Concord κατά ΓΕΕΑ, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψεις 2 και 12 έως 14, και της 11ης Ιανουαρίου 2008, C-105/04 P-DEP και C-113/04 P-DEP, CEF και CEF Holdings κατά Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied και Technische Unie, που δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 22).
- 13 Το Γενικό Δικαστήριο είναι επομένως αρμόδιο να αποφανθεί επί της αιτήσεως καθορισμού των δικαστικών εξόδων της ενώπιόν του διαδικασίας επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση ATLAS, σκέψη 3 ανωτέρω.

Επί των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο των διαδικασιών ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του τμήματος προσφυγών

- 14 Η παρεμβαίνουσα παραθέτει τις ωριαίες αμοιβές των προσώπων που την συνέδραμαν στις διάφορες διαδικασίες και στη συνέχεια απαριθμεί τον αριθμό των ωρών που εργάστηκαν τα πρόσωπα αυτά, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στις διαδικασίες ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων και του τμήματος προσφυγών. Το σύνολο των ποσών αυτών ανέρχεται, κατά την παρεμβαίνουσα, σε 83 261,48 ευρώ. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη δυνατότητα αναζητήσεως των εξόδων αυτών με το αιτιολογικό ότι δεν διευκρινίζονται επαρκώς.
- 15 Το άρθρο 92, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει:

«Αν γεννηθεί αμφισβήτηση σχετικά με τα έξοδα που μπορούν να αναζητηθούν, το Γενικό Δικαστήριο αποφαινεται με διάταξη που δεν υπόκειται σε ένδικο μέσο, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου διαδίκου και αφού ο αντίδικος υποβάλει τις παρατηρήσεις του.»
- 16 Το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας διευκρινίζει ότι ως αποδοτέα έξοδα θεωρούνται «[τ]α αναγκαία έξοδα στα οποία υποβάλλονται οι διάδικοι στο πλαίσιο της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβάλλονται προκειμένου να προσκομίσουν τις προβλεπόμενες από το άρθρο 131, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, μεταφράσεις των υπομνημάτων ή εγγράφων στη γλώσσα της διαδικασίας».

- 17 Ως προς το μέρος της αιτήσεως που αφορά τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων, το Γενικό Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο, όπως προκύπτει από το άρθρο 136, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, να αποφανθεί επί των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων του ΓΕΕΑ. Επομένως, το σχετικό αίτημα της παρεμβαίνουσας πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτο [βλ., συναφώς, διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Ιουλίου 2012, T-60/04 DEP έως T-64/04 DEP, Budějovický Budvar κατά ΓΕΕΑ — Anheuser-Busch (BUD), σκέψη 9 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 18 Ως προς το μέρος της αιτήσεως που αφορά τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1) [νυν άρθρο 85, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)], ο ηττηθείς διάδικος σε διαδικασία κηρύξεως της ακυρότητας βαρύνεται με τα τέλη στα οποία έχει υποβληθεί ο άλλος διάδικος, καθώς και με όλα τα απαραίτητα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων μετακίνησης και παραμονής και της αμοιβής ενός ειδικού πληρεξουσίου, συμβούλου ή δικηγόρου, εντός των ορίων των τελών που έχουν καθοριστεί, υπό τους όρους που προβλέπει ο εκτελεστικός κανονισμός, για κάθε κατηγορία εξόδων.
- 19 Δυνάμει του άρθρου 81, παράγραφος 6, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 85, παράγραφος 6, του κανονισμού 207/2009):
- «Το τμήμα [...] προσφυγών ορίζει το ποσό των εξόδων που επιστρέφονται [...] εφόσον τα έξοδα που πρέπει να καταβληθούν είναι μόνο τα τέλη που καταβάλλονται στο [ΓΕΕΑ] και τα έξοδα εκπροσώπησης. Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις ο γραμματέας του τμήματος προσφυγών [...] ορίζει, μετά από σχετική αίτηση, το ποσό των εξόδων που επιστρέφονται. Η αίτηση είναι παραδεκτή μόνο για χρονικό διάστημα δύο μηνών από την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση σε σχέση με την οποία ζητείται να οριστεί το ποσό των εξόδων που επιστρέφονται καθίσταται οριστική [απρόσβλητη]. Το ποσό αυτό, μετά από αίτηση που υποβάλλεται εντός συγκεκριμένης προθεσμίας, μπορεί να αναθεωρηθεί με απόφαση του τμήματος [...] προσφυγών.»
- 20 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών απέρριψε την προσφυγή της προσφεύγουσας χωρίς να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων στην ενώπιόν του διαδικασία. Κατ' εφαρμογή των προαναφερθεισών διατάξεων, εναπέκειτο στην παρεμβαίνουσα να υποβάλει αίτηση στον γραμματέα του τμήματος προσφυγών για τον καθορισμό του ποσού των αποδοτέων εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- 21 Η προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου δεν επηρεάζουν την εκτίμηση αυτή, εφόσον ούτε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου ούτε με τη διάταξη του Δικαστηρίου αμφισβητήθηκε η νομιμότητα της αποφάσεως του τμήματος προσφυγών. Οι δικαστικές αυτές διαδικασίες καθυστέρησαν απλώς την ημερομηνία κατά την οποία κατέστη απρόσβλητη η απόφαση του τμήματος προσφυγών που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως καθορισμού των εξόδων.
- 22 Επομένως, κατ' αναλογία με την περίπτωση στην οποία το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών όταν το τμήμα προσφυγών έχει αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων και η απόφασή του παρέμεινε ισχυρή κατόπιν της απορρίψεως της προσφυγής της προσφεύγουσας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου [βλ., συναφώς, διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαρτίου 2013, T-332/10 DEP, Polsko-Amerykański dom inwestycyjny κατά ΓΕΕΑ - Pfizer (VIAGUARA), σκέψεις 61 και 62 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία], δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο, εν προκειμένω, επί των δικαστικών εξόδων ενώπιον του τμήματος προσφυγών. Συγκεκριμένα, εναπέκειτο στην παρεμβαίνουσα να υποβάλει αίτηση στον γραμματέα του τμήματος προσφυγών, κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 6, του κανονισμού

207/2009, για τον καθορισμό του ποσού των αποδοτέων εξόδων της ενώπιον αυτού διαδικασίας, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της επιδόσεως της διατάξεως Atlas Air κατά Atlas Transport, σκέψη 8 ανωτέρω, με την οποία κατέστη απρόσβλητη η απόφαση του τμήματος προσφυγών.

- 23 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο παρατηρεί ότι η παρεμβαίνουσα, με το υπόμνημά της παρεμβάσεως στο πλαίσιο της ενώπιον του διαδικασίας κατόπιν της οποίας εκδόθηκε η απόφαση ATLAS, σκέψη 3 ανωτέρω, ζήτησε να καταδικαστεί η προσφεύγουσα «στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας συμπεριλαμβανομένων των [δικών της δικαστικών εξόδων]», κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας. Δεδομένου ότι η εν λόγω διαδικασία ήταν η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να καταδικάσει την προσφεύγουσα παρά μόνο στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ενώπιόν του. Για τον ίδιο λόγο πρέπει να απορριφθεί το αίτημα της παρεμβαίνουσας να καταδικαστεί η προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα της ενώπιον του τμήματος προσφυγών διαδικασίας.

[παραλειπόμενα]

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

διατάσσει:

Το συνολικό ποσό των δικαστικών εξόδων που πρέπει να αποδώσει η Atlas Transport GmbH στην Atlas Air, Inc. ανέρχεται σε 9 000 ευρώ.

Λουξεμβούργο, 21 Μαΐου 2014.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Prek